

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.ג.א הסעות ומאפה
בע"מ נ' רשות המיסים

אל: פרקליטות מחוז ת"א - אזרחי
אל: דרך מנחם בגין 154 בית קרדן מיקוד 6133001 ת.ד. 33051
תל אביב - יפו

טלפון מרכז מידע: *3852 077-2703333

מכתב מלווה

מצורף בזה מסמך פסק דין.

ד' טבת תש"פ, 01 ינואר 2020

מזכירות בית המשפט

תאריך

ל.ראט	ותמיתט	זאשוי ראוד דבוע / טריסטט דיקפס סח	ותמיתט	זקבטט סח
☐ לא נמצא ☐ לא נמצא ☐ לא נמצא	☐ 8: קוספס יתלב וטע 4: קבדוט - ישילש וקבד טאל 11:	☐ 6: קבדוט - לבקז בוס 9:	☐ 2: סורטען וטע 1:	☐ 3: וקבד ☐ 2: וקבד ☐ 1: וקבד
	☐ 18:	☐ 5:	☐ 1:	☐ 3: וקבד ☐ 2: וקבד ☐ 1: וקבד
	☐ 4:	☐ 6:	☐ 2:	☐ 3: וקבד ☐ 2: וקבד ☐ 1: וקבד
	☐ 8:	☐ 5:	☐ 1:	☐ 3: וקבד ☐ 2: וקבד ☐ 1: וקבד
☐ זאשוי ראוד דבוע ☐ טריסטט דיקפס				

815-18011267-80 12/01/2020 21475-05-17	815-18011267-80 12/01/2020 21475-05-17	815-18011267-80 12/01/2020 21475-05-17
--	--	--

815-18011267-80 01/01/2020	815-18011267-80 01/01/2020	815-18011267-80 01/01/2020
-------------------------------	-------------------------------	-------------------------------

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

1

לפני כב' השופט אבי גורמן

חברת צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ

המערערת

באמצעות ב"כ עו"ד אברהם שהבזי ועו"ד שחר ששון

נגד

הממונה האזורי - מע"מ תל אביב 2

המשיב

באמצעות ב"כ עו"ד יעל הרשמן
פרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי)

2

3

פסק דין

4

5 ההכנסות עליהן דיווחה המערערת בדוחותיה לפקיד השומה, גבוהות בכ-3 מיליון ₪ מסך העסקאות
6 עליהן דיווחה בתקופה הרלוונטית למשיב. לטענת המערערת, פער זה נובע מטעות של אנשי המקצוע
7 שהעסיקה ואשר הגישו עבורה את הדוחות לפקיד השומה. השאלה הדורשת הכרעה בערעור זה,
8 היא האם עלה בידי המערערת להוכיח כי אכן נפלה טעות בדוחות שהגישו אנשי המקצוע מטעמה.

9 קשיי ההוכחה הניצבים בפני המערערת התגברו עוד יותר, לאור העובדה כי תוך כדי ניהול ערעור זה
10 וכשהיא מלווה באנשי מקצוע חדשים ששכרה, חתמה המערערת על הסכם פשרה עם פקיד השומה,
11 במסגרתו אישרה המערערת כי הכנסותיה גבוהות עוד יותר מאלה עליהן דיווחה מלכתחילה. על אף
12 האמור, מבקשת המערערת להוכיח כי דיווחיה לפקיד השומה היו שגויים וכי אין לתת משקל אף
13 להסכם הפשרה עליו חתמה עם פקיד השומה.

14

עיקרי העובדות

15
16 1. המערערת, חברת צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ, עוסקת בשלושה תחומים: הסעות, חלוקת דברי
17 מאפה ושירותי ניקיון – משק בית. מר גרשון מורביצקי הוא בעל מניות המערערת ואשתו, גבי
18 עדינה מורביצקי (להלן: "גבי" מורביצקי) היא מנהלת המערערת והיא שהייתה מעורבת מטעם
19 המערערת בכל המתואר בהמשך הדברים.

20 2. בשנת 2012 העבירה המערערת את הטיפול בענייניה החשבונאיים, ובכלל זה הגשת דיווחיה
21 לרשויות המס, לידי אנשי מקצוע שונים מאלה שטיפלו בענייניה עד אותו מועד.

22 אנשי מקצוע אלה הם "רואה חשבון", "יועץ מס" ו"מנהלת חשבונות" אשר עבדה במשרדו של
23 יועץ המס [אני נמנע מהזכרת שמם של אנשי מקצוע אלה, וזאת מן הטעם כי המערערת הטיחה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

1 כלפיהם האשמות חמורות ובשים לב לכך שבסופו של יום באתי למסקנה כי דין הערעור
 2 להידחות, איני מוצא טעם בפגיעה בלתי נחוצה בשמם הטוב של אנשי המקצוע (משכך, כל אחד
 3 מאנשי המקצוע יכונה להלן בתוארו: "רואה החשבון", "יועץ המס" ו- "מנהלת החשבונות",
 4 וכולם יחדיו יכוננו: "אנשי המקצוע").

5 3. במהלך שנת 2014, תוך כדי עבודתם להכנת הדוחות הכספיים לשנים 2011, 2012 ו-2013, נוכחו
 6 לדבריהם אנשי המקצוע, כי המערערת לא הנפיקה חשבוניות מס בגין מלוא הכנסותיה בכל
 7 אחת מהשנים [הודעת רואה החשבון מיום 12.4.2016 (נספח ג לתצהיר המשיב; ההודעה הוגשה
 8 הן בכתב יד והן, מחמת קושי בקריאת כתב היד, כשהיא מודפסת אך ללא מספרי שורות; בעמ'
 9 הראשון המודפס, בתשובה המתחילה בשורה 11 מהסוף); הודעת יועץ המס מיום 4.6.2016
 10 (נספח ד לתצהיר המשיב; ההודעה הוגשה הן בכתב יד והן מודפסת אך ללא מספרי שורות;
 11 בעמ' השני המודפס, בתשובה המתחילה בשורה 18 מהסוף); הודעת מנהלת החשבונות מיום
 12 22.5.2016 (נספח ה לתצהיר המשיב, עמ' 5 ש' 1-5)].

13 רואה החשבון ויועץ המס נפגשו עם גב' מורביצקי והפנו את תשומת ליבה לבעיה שהתגלתה.
 14 לדברי אנשי המקצוע, משלא היה בידי גב' מורביצקי הסבר מניח את הדעת, סוכם עמה כי יוגשו
 15 דוחות לפקיד השומה בהתאם לנתונים שהתגלו, כך שהדוחות יכללו את מלוא ההכנסות
 16 שהפיקה המערערת. במקביל, הבהירו אנשי המקצוע לגב' מורביצקי, כי נוצר פער בין הדיווח
 17 לפקיד השומה לבין הדיווחים שהגישה המערערת למשיב במרוצת השנים. הפער שנוצר הנו
 18 כדלקמן:

2013	2012	2011	
₪ 2,892,733	₪ 3,351,903	₪ 3,008,483	מחזור הכנסות שדוח לפקיד השומה
₪ 2,021,950	2,072,308	₪ 2,226,753	מחזור עסקאות שדוח למשיב
₪ 870,783	₪ 1,279,595	₪ 781,740	הפרש

19 ההפרש בין דיווחי המערערת לפקיד השומה לבין דיווחיה למשיב בשנים האמורות, עלה לסך
 20 של 2,932,118 ₪ (להלן: "ההפרש" או "הפרשי הדיווח" או "ההכנסות/העסקאות שלא
 21 דווחו").

22 4. כפי שעולה מן הדברים, אנשי המקצוע הבהירו לגב' מורביצקי כי על המערערת לשלם למשיב
 23 מס ערך מוסף בגין העסקאות שלא דווחו. בעקבות כך, במהלך שנת 2014 הוציאה המערערת
 24 חשבוניות מס שמטרתן צמצום הפרש בדיווח. סך החשבוניות "המתקנות" שהוצאו בשנת
 25 2014, הוא 510,000 ₪ (המילה "מתקנות" הושמה במרכאות, וזאת נוכח השאלה האם מדובר
 26 בדרך תיקון נכונה; החשבוניות שהוציאה המערערת בשנת 2014 לצמצום הפרשי הדיווח יכוננו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

- להלן: "החשבוניות המתקנות". במהלך שנת 2015 הוציאה המערערת חשבוניות מתקנות נוספות, בסך של 139,000 ₪ (שנת 2015 אינה שנת מס בה עוסק הערעור שלפניי).
5. בעקבות המתואר לעיל, המערערת הפסיקה את שכירת שירותיהם של אנשי המקצוע, והיא שכרה תחתם אנשי מקצוע אחרים אשר ייצגו אותה בהליכים המתוארים בהמשך.
6. לאור הפרשי הדיווח בין ההכנסה שדווחה לפקיד השומה לבין העסקאות שדווחו למשיב, חשדו של המשיב התעורר, מה שהוביל לבדיקה ולהוצאות מספר שומות למערערת, לשנים 2011 – 2014. על שומות אלה הגישה המערערת השגות, ואלה נדונו ונדחו על-ידי המשיב ביום 30.11.2016 בהתאם לסמכותו הקבועה בסעיף 82 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ"). המערערת בחרה לערער על חלק מהחלטות המשיב, אך לא על כולן:
- א. החלטת המשיב בעניין שומת תשומות – עליה לא הגישה המערערת ערעור (ולכן איני מפרט בעניינה);
- ב. החלטת המשיב בעניין שומת עסקאות, הכוללת מספר עניינים (אשר על שניים מתוכם הוגש ערעור זה):
1. אירועים ספציפיים: שומה בגין מכירות של 6 רכבים (ביניהם אוטובוס), עליהן לא דיווחה המערערת, וכן בגין חשבונית אחת שהוצאה אך לא דווחה (חלק זה של שומת העסקאות, המתייחס לעניינים הספציפיים שהוזכרו לעיל, יכונה להלן: "השומה הספציפית"). סך השומה הספציפית הוא כ- 500,000 ₪. המערערת לא ערעה על רכיב זה של השומה;
 2. הפרשי הדיווח: שומה בגין הפרשי הדיווח בשנים 2011 – 2013, בין הדוחות שהוגשו לפקיד השומה לבין אלה שהוגשו למשיב (סכומי הפרשי הדיווח בשנים השונות פורטו לעיל). בהחלטתו הפחית המשיב מהפרשי הדיווח, את הסכום עליו דיווחה המערערת בשנת 2014 באמצעות החשבוניות המתקנות.
 3. שנת 2014: שומה בגין יתרה בכרטיס קופה בסך 618,717 ₪, שמקורם לטענת המשיב בעבודות ניקיון שביצעה המערערת ואשר לא דווחו למשיב.
- סך קרן המס בגין שומת העסקאות – 572,510 ₪.
- ג. החלטה בעניין קנס אי דיווח במועד, בסך (קרן) 30,478 ₪.
- החלטה בעניין פסילת ספרים וקנס בגין פסילת הספרים - 92,532 ₪ (נכון למועד ההחלטה). המערערת ערעה על החלטות אלה.
7. כאמור לעיל, למעט השומה הספציפית (הנובעת בעיקר מאי דיווח על מכירת רכבים), שומת העסקאות נובעת מהפרשי הדיווח לפקיד השומה בהשוואה לדיווח למשיב. לאור זאת, המשיב הודיע למערערת, במספר הזדמנויות, כי אם היא תתקן את דוחותיה לפקיד השומה, יאות המשיב לתקן את שומתו בהתאם.
- המערערת הגישה לפקיד השומה בקשה לתקן את דוחותיה, אלא שלקראת דיון שמיעת הראיות התברר כי לא רק שפקיד השומה דחה את הבקשה, אלא שהצדדים אף הגיעו להסכם פשרה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

1 במסגרתו הוגדלו ההכנסות המערערת בשנים שבמחלוקת – 2011-2014, עוד יותר מהדיווח
2 המקורי לפקיד השומה (להלן: "הסכם הפשרה עם פקיד השומה"). הסכם הפשרה עם פקיד
3 השומה נחתם ביום 19.12.2018 (צורף כנספח ז לתצהיר המשיב). המערערת הייתה מיוצגת בעת
4 עריכת הסכם זה, הן ע"י ב"כ הנוכחי והן ע"י רואה חשבון ש' שויקה.
5 8. לטענת המערערת, קלסרי הנהלת החשבונות שלה הוחזקו בנגרר השייך לה, אשר הוחנה בחנייה
6 של קניון הזהב בראשון-לציון. הנגרר נגנב, ועמו הקלסרים בהם החומר החשבוני לשנים 2011
7 - 2013. המערערת הציגה דיווח למשטרה אודות הגניבה.
8 9. מטעם המערערת הגישה תצהיר גב' מורביצקי בלבד. גב' מורביצקי נחקרה על תצהירה ולצידה
9 זומנו להעיד ולהיחקר, רואה החשבון, יועץ המס ומנהלת החשבונות. מטעם המשיב הגיש
10 תצהיר ונחקר על תצהירו, מנהל תחום ביקורת חשבונות אצל המשיב, מר יצחק אוסמו (להלן:
11 "מר אוסמו").

תמצית טענות הצדדים:

טענות המערערת:

10. המערערת סבורה כי אנשי המקצוע (אשר טיפלו בענייניה בין השנים 2012 - 2015), לא עשו
17 מלאכתם נאמנה. אנשי המקצוע שגו בכך שכללו בדיווח לפקיד השומה, סכומים שאין לראות
18 בהם הכנסות.
19 אכן, המערערת הודתה כי אין בידיה לספק הסבר לאי הדיווח למשיב על סך של 1,143,921 ₪
20 (סעיף 25 לתצהירה של גב' מורביצקי, וכך גם בחקירתה – עמ' 9 לפרוטוקול שורות 8-9, 18-21,
21 עמ' 10 שורות 13-16), אלא שלטענתה, שאר הסכומים עליהם דיווחו אנשי המקצוע לפקיד
22 השומה, בטעות יסודם.
11. לביסוס טענתה בדבר הטעות שנפלה בעבודתם של אנשי המקצוע (מטעמה), טוענת המערערת
24 את הטיעון הבא, הבנוי ממספר שלבים:
א. המערערת מניחה כי כל ההכנסות שיוחסו לה נבעו מהפקדות בבנק, להם לא מצאו אנשי
26 המקצוע הסבר.
ב. (לראשונה) במסגרת הודעת הערעור שהגישה, הציגה המערערת פירוט של ההפקדות
28 בחשבון הבנק שלה, והוכיחה כי "רק" סך של 1,143,921 ₪ הוא הסכום לו אין בידיה לספק
29 הסברים (שאר הסכומים, כגון הפקדות מחשבון בנק אחר שבבעלות משפ' מורביצקי,
30 החזרי מסים שונים וכיוצא באלה, הם סכומים שלטענת המערערת ברור כי אינן הכנסות
31 חבות במס).
ג. מסכום ההפקדות שאין בידיה להסביר (1,143,921 ₪) ואשר בגינו היא למעשה מודה כי
33 היה מקום להוציא לה שומת עסקאות, טוענת המערערת כי יש להפחית סך של 1,069,298
34 ₪ - סך הנובע מצירוף של שני סכומים: הסכום שבשומה הספציפית (429,298 ₪) וכן את
35 הסכומים שבחשבוניות המתקנות שהוציאה המערערת בשנים 2014 ו- 2015 (640,000 ₪).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

1 מהאמור עולה, לטענת המערערת, כי סך המע"מ שנותר לה לשלם, עומד על 9,350 ₪ בלבד.
2 12. בפי המערערת טענות חמורות כנגד אנשי המקצוע שטיפלו בענייניה בין השנים 2012 – 2015.
3 על אף טענות אלה, המערערת לא הגישה כל תביעה כנגד אנשי המקצוע. אין בכוונתי להתייחס
4 לטענות אלה, אלא במידה מצומצמת, בה הן רלוונטיות לערעור זה.
5 13. לטענת המערערת אין לייחס משמעות של ממש להסכם הפשרה עליו חתמה לאחרונה עם פקיד
6 השומה, שכן החתימה על הסכם זה נבעה מחוסר רצונה לנהל מול פקיד השומה מאבקים ארוכי
7 שנים בבתי משפט, כמו גם מכך שיש לרשותה הפסדים צבורים ולכן משמעות ההסכם
8 מצומצמת.

9
10 טענות המשיב:

11 14. על כתפי המערערת מוטל נטל ראייתי כבד במיוחד, אותו לא עלה בידיה להרים. נטל זה נובע
12 כבר ממעמדה כמערערת שספריה נפסלו, אך הוא מתחזק במיוחד נוכח העובדה כי המערערת
13 מבקשת לטעון כנגד דוחות כספיים שהגישה לפקיד השומה, ובייחוד בשים לב להסכם הפשרה
14 עליו חתמה עם פקיד השומה תוך כדי ניהול הערעור. הסכם הפשרה עליו חתמה המערערת, יוצר
15 השתק, המונע ממנה להשמיע את טענותיה בערעור זה.
16 15. בנוסף ולגופו של עניין, המערערת טועה ומטעה בכך שהיא סבורה כי ההכנסות שלא דווחו
17 ושאוותרו בידי אנשי המקצוע, נובעות רק מההפקדות לחשבון הבנק. הפקדות בלתי מוסברות
18 אלה הן רק חלק מהתמונה הבעייתית, ולא בהכרח החלק הארי. רכיב משמעותי מההכנסות
19 בגינן לא הוצאו חשבוניות, נעוץ בכספים במזומן שקיבלו עובדות של המערערת אשר סיפקו
20 מטעמה שירותי ניקיון בבתיים. עובדות אלה קיבלו מבעלי הדירות כספים במזומן, לקחו
21 מכספים אלה את שכרן (אותו למעשה שילמה להם המערערת) והעבירו למערערת את היתרה.
22 על המערערת היה להוציא חשבוניות בגין מלוא מחיר העסקאות שביצעה, כאשר בפועל, כפי
23 שעלה מעדויות אנשי המקצוע, התברר כי המערערת לא הוציאה חשבוניות בגין חלק ניכר
24 מפעילות זו.

25 הסבריה החלקיים של המערערת, אשר לא הובאו בעת דיוני השומה אלא רק בעת הגשת
26 הערעור, מתמקדים בהפקדות לחשבון הבנק בלבד ולכן אין בידם להפריך את השומה בכללותה.

27

28

דיון והכרעה

29 לאחר שבחנתי את הראיות שהגישו הצדדים ומלוא טענותיהם כפי שנפרסו לפניי, באתי למסקנה כי
30 דין הערעור ברובו המכריע להידחות. מסקנה זו נובעת משני נדבכים עיקריים: א. עמידה על הנטל
31 הראייתי הכבד המוטל על כתפי המערערת בנסיבות ערעור זה; ב. בחינת טענות המערערת לגופן
32 והמסקנה כי המערערת לא עמדה בנטל הראייתי הכבד המוטל על כתפיה.

33 שני נדבכים אלה יוצרים, בערעור זה שלפניי, מעין מקבילית כוחות: ככל שנטל ההוכחה שיש להטיל
34 בנסיבות ערעור זה על המערערת כבד יותר, כך משקל הראיות שיש לצפות כי המערערת תציג

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

1 להוכחת טענותיה – משמעויות יותר. שקלול הדברים, כפי שיפורט להלן, מביא אותי למסקנה כי דין
2 הערעור בעיקרו להידחות.

הנטל הראייתי הכבד הרובץ לפתחה של המערערת

5 16. על כתפי המערערת מוטל נטל ראייתי כבד במיוחד. משקלו של נטל זה, בנסיבות הערעור שלפניי,
6 מורכב ממספר רכיבים מצטברים:

7 א. נטל הראיות הרגיל:

8 ככלל, מערער בדיני מסים נחשב כ- "מוציא מחברו", אשר עליו נטל הראיה [על כך, ראו:
9 רע"א 3646/98 כ.ו.ע. לבנין בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף (1.7.2003)]. הטעם הבסיסי
10 להלכה ותיקה זו, נעוץ בכך שפרטי פעילותו הכלכלית של אדם ידועים לו טוב מכל אחר,
11 ולכן נכון וראוי להטיל עליו את הנטל להוכחת טענותיו. לאור זאת, נטל ההוכחה מוטל על
12 המערערת. אלא שכפי שיתברר מיד, יש הצדקה בנסיבות ערעור זה להצבת רף ראייתי גבוה
13 מהרגיל.

14 ב. נטל הראיות בהעדר ספרי החשבונות ובהינתן פסילת הספרים:

15 כעניין שבעובדה, בידי המערערת לא מצויים קלסרי הנהלת החשבונות לשנות המס
16 שבמחלוקת. המערערת טוענת כי קלסרים אלה נגנבו, יחד עם הנגרר בהם היו מצויים ואשר
17 הוחנה בחניה של קניון הזהב בראשון לציון. טענה מסוג זה מעוררת באופן טבעי חשד. מעבר
18 להצגת תלונה שהוגשה במשטרה, המערערת לא הציגה כל ראיה חיצונית, מלבד עדותה של
19 גב' מורביצקי, אודות המקום בו אוכסנו הקלסרים כמו גם אודות אירוע הגניבה. בהעדר
20 ראיות של ממש, יש מקום לראות במערערת אחראית לכך שספרי החשבונות אינם בנמצא.
21 קביעה זו נראית מוצדקת, ויש בה גם כדי לדרבן עוסקים לגלות אחריות לספרי החשבונות
22 אותם חובה עליהם להציג. כל קביעה אחרת, תכרסם בחובה חשובה זאת, בלעדיה לא ניתן
23 לאכוף כראוי את דיני המס.

24 גם אם לא הייתי סבור כי דין ספריה של המערערת להיפסל, הרי שהיה כאמור מקום לזקוף
25 לחובתה של המערערת את העדר הספרים ולדרוש ממנה לשאת במלוא נטל הראייה שחסר
26 זה טומן בחובו. אלא שבנסיבות כאן, אני סבור כי צדק המשיב בהחלטתו לפסול את ספרי
27 המערערת. מכיוון שהמערערת ערערה על פסילת הספרים, אתיחס לסוגיה זו בנפרד
28 בהמשך. עם זאת, כבר כאן אציין כי לאור מסקנתי כי דין הספרים להיפסל, הרי שאף
29 קביעה זו צריכה להילקח בחשבון בעת הצבת הרף הראייתי שעל המערערת לצלוח.

30 ג. נטל הראיות כאשר עוסק מודה כי לא דיווח על עסקאות בהיקף ניכר בתקופה שבמחלוקת:
31 המערערת הודתה כי לא דיווחה על עסקאות בסכום העולה על מיליון ₪. נסיבות מסוג זה,
32 אינן מציבות את המערערת בשורה אחת עם מי שאין אנו יודעים כי העלים מס. בעוד שראוי
33 כי בייחס לאחרון נקודת המוצא תהא כי הנו דובר אמת, הרי שמבחן השכל הישר מחייב כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

- 1 נדרוש ראיות משכנעות יותר ממי שלא היסס להעלים מס במהלך אותה פעילות כלכלית
2 הניצבת כעת לבחינה.
3 ד. נטל הראיות כנגד דוחות כספיים שהגישה המערערת עצמה:
4 דוחות כספיים שמגיש אדם לפקיד שומה, הם בבחינת הודאה שלו בעובדות המפורטות
5 בהם. על המבקש לטעון כנגד דיווחיו שלו עצמו, ראוי כי יוטל נטל ראייתי כבד למדי.
6 הדוחות הכספיים הוכנו בידי אנשי מקצוע ששכרה המערערת. המערערת לא תיארה כל
7 מחלוקת שהייתה בינה לבין אנשי המקצוע, קודם למועד בו גילו אנשי המקצוע כי
8 המערערת לא דיווחה על מלוא הכנסותיה. מטבע הדברים, אנשי מקצוע ששוכר אדם,
9 פועלים, במסגרת גבולות החוק, מתוך מטרה לצמצם את חובותיו במס ולא מתוך מטרה
10 להגדילם. כאשר אנשי המקצוע שלרשותם עמדו מלוא ספרי החשבונות, קובעים כי לא
11 דווחו כל העסקאות, על מי שמבקש לערער על כך מוטל מלוא הנטל להוכיח את טענתו
12 באופן משכנע.
13 רואה החשבון ויועץ המס העידו בפניי כי הסבירו לגבי מורביצקי על אי הדיווח שגילו.
14 בעדותם ניכרו סימני אמת, היא מתיישבת עם מבחן השכל הישר ואני נותן אימון בדבריהם.
15 גבי מורביצקי חתמה על הדוחות לפקיד השומה, תוך שהיא מודעת למשמעותם. העובדה כי
16 המערערת הוציאה את החשבונות המתקנות, מתיישבת אף היא עם הבנת הדברים
17 לאשורם.
18 טענותיה של המערערת בערעור זה עומדים אפוא בסתירה לדוחות הכספיים שהגישה ולכן
19 הנטל להוכיח טענות אלה, ראוי כי יהיה גבוה במיוחד. אם לא תאמר כן, יוכל כל אדם
20 להשתחרר ממצג שהציג בדוחותיו הכספיים, תוצאה שאינה מוצדקת ואף פוגעת קשות
21 ביעילות הדיון מול רשויות המס [על כך שנישום נתפס על מצג שהציג בפני רשויות המס,
22 ראו: ע"א 4107/09 בן עוז שמואל נ' פקיד שומה חיפה (10.8.2011), שם נקבע: "כי כל בית
23 משפט יתייחס, מטבע הדברים, בחשדנות כלפי מי שלפי נוחותו טען בהליך פלוני טענה
24 אחת ובהליך אחר טענה אחרת..."; ע"א 3561/13 מאיר שרגאי נ' פקיד שומה ת"א 1
25 (23.10.2017)].
26 ה. נטל הראיות נוכח החתימה על הסכם הפשרה עם פקיד השומה:
27 המערערת ידעה שהמשיב התחייב כי אם פקיד השומה יסכים לתיקון הדוחות שהוגשו לו,
28 המשיב, אשר שומתו התבססה על דוחות אלה, יאות לתקן בהתאם את שומותיו. בעקבות
29 דברים אלה של המשיב, המערערת פנתה באמצעות מייצגיה (עו"ד ורו"ח) אל פקיד השומה,
30 בבקשה לתיקון הדוחות. אלא שבפועל, המערערת חתמה עם פקיד השומה על הסכם פשרה,
31 תוך כדי ניהול ערעור זה, בו הסכימה כי יש להגדיל את הכנסותיה בשנות המס שבמחלוקת.
32 המערערת מסבירה כי חתמה על ההסכם מתוך חוסר רצון להיאבק עם פקיד השומה בבתי
33 משפט, על כל הכרוך בכך. יתכן כי כך היו פני הדברים, אולם אין בכך כדי לשלול מההסכם
34 שנחתם באופן חופשי ומרצון, את המשמעות שיש לייחס לו. משמעות הדברים היא כי
35 המערערת, המלווה ביועציה שהם מומחים בתחום המסים, הגיעה למסקנה כי מוטב לה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

1 להסכים להסכם שהציע פקיד השומה. במסגרת הסכם זה, לא רק שפקיד השומה לא
2 הסכים לקבל את טענות המערערת לפיהן דיווחה היא לו על הכנסות גבוהות מהנדרש, אלא
3 שהמערערת אף הסכימה כי יש להגדיל את הכנסותיה בשנות המס הנדונות בערעור זה.
4 יש לראות אפוא בחתימה על הסכם הפשרה עם פקיד השומה כהודאה חוזרת של
5 המערערת, בנוסף להודאתה בדוחות הכספיים שהגישה, כי הכנסותיה גבוהות יותר מסך
6 העסקאות עליהם דיווחה למשיב (ובסכומים גבוהים מאלה שבשומות שהוציא המשיב!).
7 - המשיב טוען כי הסכם השומה יוצר השתק, המונע מהמערערת לטעון בניגוד לו.
8 יש היגיון רב בטענה זו של המשיב וככלל אני סבור שיש לקבלה. אין לאפשר לנישום לטעון
9 באותו עניין עצמו (במקרה כאן - גובה ההכנסות בשנות המס שבמחלוקת), בהליך אחד כך
10 ובהליך אחר אחרת. טענות סותרות מסוג זה אינן מוצדקות, וקבלתן אף עומדת בסתירה
11 לקידום יעילות דיונית. אני סבור אפוא כי ככלל, יש לקבוע כי נישום מושתק מלטעון טענות
12 סותרות מסוג זה [בענין זה, ראו: ע"א 732/15 פקיד שומה נ' טל בנוי (21.6.2013)].
13 כתבתי "ככלל", שכן במקרה כאן - בו התרחשו הדברים תוך כדי ניהול ההליך המשפטי,
14 אני סבור כי יש לנהוג במידה של זהירות. מחד, המערערת ידעה כי אם פקיד השומה יקבל
15 את בקשתה, המשיב התחייב לתקן את שומתו, אולם מאידך, לא נקבע בשום שלב באופן
16 ברור כי ההליכים כרוכים זה בזה.
17 במצב דברים ייחודי זה, אקבע כי אין בידי לקבל את טענת המשיב באופן מלא ולקבוע כי
18 חל השתק המונע מהמערערת מלהשמיע את טענותיה, אך מנגד אקבע כי הסכם הפשרה
19 מציב בפני המערערת רף ראייתי גבוה במיוחד אותו עליה לעבור אם ברצונה להוכיח את
20 טענותיה.
21 17. מהאמור עד כה עולה כי מהטעמים המצטברים שפורטו לעיל, כדי להוכיח את טענותיה בערעור
22 זה, נדרשת המערערת לעמוד ברף ראייתי גבוה. רף ראייתי זה נובע מהתנהלותה שלה עצמה,
23 הן קודם להגשת הערעור והן במהלכו. הווה אומר, כדי לשכנע כי הכנסותיה (או בלשונו של חוק
24 מע"מ - עסקאותיה) האמתיות של המערערת בשנות המס שבמחלוקת, היו נמוכות מאלה
25 עליהן הצהירה שוב ושוב לפקיד השומה (בדוחותיה ולמעלה מכך, בהסכם הפשרה), על
26 המערערת להציג מסכת ראייתית מקיפה ומשכנעת אשר תלמד באופן ברור כי כך הם פני
27 הדברים. לא יהיה אפוא די בכך שהמערערת תעורר ספקות וסימני שאלה, אלא יהיה עליה
28 להוכיח את תמונת הדברים לאשורה. בדרך זו, מחד - לא ייגזר על המערערת השתק מוחלט,
29 אך מאידך לא נעצום עינינו מהמצג שהיא עצמה יצרה.
30 לאחר עמידה על הרף הראייתי שיש להציב בפני המערערת, אפנה לבחון את הראיות שזו הציגה ואת
31 הטענות שהעלתה.
32

33 טענות המערערת - התמקדות במקטע חלקי בלבד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

18. עד לשלבים אחרונים של דיון שמיעת הראיות, המערערת מיקדה את טענותיה בעיקר בעניין אחד: ההפקדות בחשבון הבנק. כך בהודעת הערעור שהגישה, וכך גם בתצהיר האחד והיחיד מטעמה. הטיעון של המערערת בעניין זה, פורט לעיל בסעיף 12. בקצרה ומבלי לחזור על הדברים, אציין כי המערערת ניתחה את הפקדותיה בבנק והראתה כי לטענתה, "רק" להפקדות בסך העולה על 1,100,000 ₪, אין בידיה הסבר (ובמילים פשוטות, אף אם אלה לא נאמרו: כי העלימה עסקאות בסך האמור!).
- מכוח ההסברים שסיפקה המערערת לחלק ניכר מההפקדות בבנק (גם אם כאמור לא לכולן) טענה המערערת כי טעו אנשי המקצוע, ולמעשה התרשלו התרשלות רבתית, בכך שדיווחו על עוד כשני מיליון ₪ הכנסות לפקיד השומה.
- אלא שבטענה זו, המתמקדת בהפקדות בחשבון הבנק בלבד, התעלמה המערערת מהתמונה הרחבה יותר שעלתה מדברי אנשי המקצוע. אנשי המקצוע אמנם הזכירו את חשבון הבנק ואת עודפי ההפקדות שנמצאו בו, אולם הם באופן ברור דיברו באופן רחב יותר על כך שמצאו כי המערערת לא דיווחה על כלל הכנסותיה ובהיקף ניכר. אנשי המקצוע מסרו את גרסתם כבר בעת שמסרו הודעה על כך בעת חקירתם אצל המשיב (ראו המקומות אליהם הפניתי לעיל בסעיף 3) והדברים נאמרו באופן ברור וחד משמעי בעת חקירתם בבית המשפט.
19. רואה החשבון, העיד כי הפרשי הדיווח לא נבעו רק מההפקדות בבנק אלא גם:
- "... יש סכום של שכר, היה רשימה שלמה של עובדים שהיו פתוחים. שלכאורה הוצאו להם משכורת ולא שולמו. ומשיחה שדיברנו עם עדינה היא אמרה שהיא שילמה להם את זה במזומן. אז אותם עובדים נסגרו כנגד אותה קופת מזומן. כי אין, לא יכול להיות עובד אתה נותן לו תלוש ולא משלם לו."**
- (עמ' 29 לפרוטוקול, ש' 31-34; ושוב באופן ברור בעמ' 39 ש' 13-32)
- ובהמשך הבהיר רואה החשבון כי הסכום הגדול מהעסקאות שהוא סבור כי המערערת לא דיווחה עליהן, אינו נובע מהפקדות בלתי מוסברות בבנק אלא משכר עובדות הניקיון:
- "... היתרה הסכום הגדול הוא מורכב מתשלום לעובדים. כאילו בתוך הסכום, הסכום גדול הוא תשלום לעובדים. ..."**
- (עמ' 83 לפרוטוקול ש' 26-27; ושוב באופן דומה בעמ' 85 ש' 17-30)
- ותוך תיאור ההסברים שניתנו למנהלת המערערת, גב' מורביצקי, ולהעדר הסבר ומענה מצידה, העיד רואה החשבון (עמ' 88 לפרוטוקול ש' 14-17):
- "... מרגע שאין הסברים זאת אומרת שיש כסף שנכנס לבנק, ומצד שני יש גם תשלומים לעובדים במזומן שלא נכנסו לבנק אבל שולמו. כי כל העובדים היו פתוחים. אז הברירה, הברירה הטריטוריאליה היא הכנסה. זאת אומרת קיבלת כסף מהכנסה. וצריך לדווח עליה. ..."**
20. תמונה דומה עלתה גם בעדותם של יועץ המס ומנהלת החשבונות:
- יועץ המס העיד:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

1 ... אמרנו לה שהפרשים בשנת 2011 עומדים על 893,801 זה נגזר מהפקדות לבנק
2 ומתשלומים לעובדות שלה. כי ברגע שאנה הכינה את הנהלת חשבונות, היא
3 אמרה תראי כל העובדות שלך, הרי יש לה מספר תחומים. היא מעסיקה ברמות
4 של בין 60, בין 50 ל-60 עובדים בשנים 2012, 13 ו-14. איך שילמת לעובדות שלך?
5 אני עכשיו עובדות בתחום הניקיון. ואז היא אמרה אנה שזה נגזר מהקופת מזומן
6 ושם היא משלמת. אז מפה נובע הסכום של ה-800. גם מהפקדות בבנק וגם
7 מהתשלומים למנקות. ..."

8 (עמ' 121 לפרוטוקול ש' 8-14; ושוב באופן דומה בעמ' 131 ש' 11-28)

9 וכך גם מנהלת החשבונות העידה:

10 "... רוב הפרשים בקופה נוצרו מזה היא הייתה משלמת לעובדות ניקיון במזומן
11 מהקופה"

12 (עמ' 114 לפרוטוקול ש' 12-13; ושוב בעמ' 115 ש' 14-16 ובעמ' 117 ש' 7-8).

13 21. המערערת ניסתה להטיל דופי בעדויות אנשי המקצוע ולטעון כי יש בהן גרסה מתפתחת. איני
14 מוצא ממש בטענה זו. ראשית, לעיל, בסעיף 3, הפניתי למקומות בהם כבר בחקירתם הראשונית
15 של אנשי המקצוע, מסרו הם את גרסתם שהיא זהה ועקבית בבסיסה – הפרשים בקופת
16 מזומנים שלא היה ניתן להסביר אלא כהכנסה; שנית – אנשי המקצוע העידו לפניי ומצאתי את
17 עדותם מהימנה; שלישית – תוך כדי חקירת רואה החשבון על דוכן העדים, טען ב"כ של
18 המערערת כי לא הועבר לעיונו כל החומר החשבונאי עליו התבסס רואה החשבון בעת עריכת
19 הדוחות. על אף שהמועד לכך היה צריך להיות בשלב מוקדם יותר של המשפט, נעניתי לבקשת
20 ב"כ המערערת והוריתי כי כל החומר המצוי בידי רואה החשבון, יועבר מיד לעיונו של ב"כ
21 הנוכחי של המערערת (שהנו אף רו"ח בהשכלתו). המשך דיון החוכחות נקבע לעוד כ-30 ימים.
22 על אף חלוף הזמן ועל אף שהחומר החשבונאי עמד לרשותו, לא הצביע ב"כ של המערערת על
23 נתונים (להבדיל מהשערות גרידא) המלמדים על שגגה שנפלה בעבודת אנשי המקצוע שקדמו
24 לו, בעניין הספציפי עליו הצביעו – תשלום במזומן לעובדות הניקיון. עובדה אחרונה זו, מחזקת
25 את האמון שמצאתי לתת בעדותם של אנשי המקצוע (אין בפגמים מסוימים עליהם הצביעה
26 המערערת, בעיקר כאלה הנוגעים לדרך פעולתם של אנשי המקצוע לאחר שגילו את הפרשי
27 הדיווח, כדי לשנות תמונה כללית זו).

28 22. מהאמור עד כה עולה כי לא עלה בידי המערערת להוכיח כי דיווחיה שלה לפקיד השומה, אינם
29 נכונים. התמקדות המערערת במתן הסבר לחלק מההפקדות בבנק, אינו מספק את ההסבר
30 הנדרש, המתעלם מהתמונה המלאה.

מחדלי המערערת

33 23. המערערת יכלה לשפוך אור על דיווחיה בכלל ועל הנקודה הספציפית הנוגעת להעסקת עובדות
34 הניקיון ואופן התשלום להן, בפרט. המערערת נמנעה מלעשות כן, ומחדל זה צריך להיזקק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

- 1 לחובתה [בענין זה, ראו: ע"א 3886/12 זאב שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ
2 (26.8.2014) (פסקה 34)]. אעמוד בקצרה על הדברים:
- 3 א. אי העדת עדים רלוונטיים: מטעם המערערת העידה גב' מורביצקי. אם המערערת ביקשה
4 לשפוך אור על השאלה כמה עובדות ניקיון העסיקה וכיצד שילמה להן את שכרן, יכלה היא
5 לקרוא לעדות את מי מעובדות הניקיון, כמו גם את הנהגים שהעסיקה לשם הסעת העובדות
6 לבתים אותם ניקו. המערערת נמנעה מלהעיד עדים אלה וחזקה עליה כי ידעה מדוע נהגה
7 כאמור.
- 8 ב. אי הגשת חוות דעת מומחה: אני סבור כי בנסיבות ערעור זה, בו מבקשת המערערת להתנער
9 מדיווחי אנשי המקצוע מטעמה לפקיד השומה (ומהסכם הפשרה עם פקיד השומה עליו
10 חתמה מאוחר יותר), חובה היה עליה להגיש לבית המשפט חוות-דעת מומחה של רואה
11 חשבון אשר בחן את ספריה והמוכיח כי נפלה טעות בדיווח שהגישו אנשי המקצוע ושעליו
12 חתמה גב' מורביצקי. חוות דעת זו צריכה הייתה להתייחס למכלול הנתונים החשבונאיים,
13 ולא לרכיב אחד בלבד (כגון ההפקדות בבנק).
- 14 24. בהסכמת הצדדים, המערערת הגישה לבית המשפט מסמך שערך ב"כ של המערערת לצורך דיוני
15 פשרה שקיים עם המשיב (הוגש וסומן מע/11). מסמך זה מבוסס על השערות שונות בנוגע
16 למספר עובדות הניקיון שהעסיקה המערערת והשכר ששולם להן. מטרתו של מסמך זה היא
17 לעורר ספקות מסוימים בנוגע לסבירות השומה שערך המשיב, אלא שבכך אין בנסיבות ערעור
18 זה די.
- 19 עסקינן במקרה קיצוני בו שומתו של המשיב מתבססת על דוחות שהגישה המערערת עצמה,
20 ושמואחר יותר המערערת חתמה על הסכם פשרה עם פקיד השומה, הסכם אשר לא רק מאושש
21 את נתוני ההכנסה שבדוחות אלא אף מלמד כי הנתונים האמתיים היו כנראה גבוהים עוד יותר
22 (כך שההכנסות עליהן לא דיווחה המערערת גבוהות עוד יותר ממה שחשפו אנשי המקצוע
23 מטעמה). בנסיבות חריגות מסוג זה, אין די בכך שהמערערת מצליחה להצביע על סימני שאלה,
24 שכן בידיה הנתונים אשר היו צריכים לספק מענה עובדתי וברור לשאלות אלה (כגון מספר
25 העובדות שהעסיקה והשכר ששילמה להן). כאשר המערערת עצמה הודתה, שוב ושוב (בעת
26 הגשת הדוחות לפקיד השומה ובעת החתימה על הסכם הפשרה עמו) כי הכנסתה גבוהה באופן
27 ניכר מסך העסקאות עליהן דיווחה למשיב, כשהיא מבקשת להתנער מהודאתה שלה, עליה
28 להציג תמונה ראייתית משכנעת ואין די בהשערות גרידא. תמונה ראייתית שכזו לא סיפקה
29 המערערת, ולכן דין ערעורה, בעיקרו, להידחות.
- 30 25. אין בידי לקבל את טענת המערערת כי יש להפחית משומת העסקאות את השומה הספציפית
31 שנעשתה לה בגין מכירת הרכבים. מכירת הרכבים משקפת אירועים הוניים, המדווחים בדוח
32 הכספי במקום נפרד מהמקום בו מדווחות עסקאותיה השוטפות של המערערת. המערערת לא
33 הצליחה להוכיח כי התמורה שקיבלה ממכירות אלה היא זו עליה מצאו אנשי המקצוע לדווח
34 כהכנסה נוספת, ולמעשה עדותם של אנשי המקצוע לימדה כי לא כך הם פני הדברים. יתירה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

1 מזו, המערערת לא השכילה להראות על התאמה בין סכומי המכירות לבין ההפקדות בבנק
2 (מועדים וסכומים), וגם מטעם זה אין בידי לקבל את טענות המערערת בעניין זה.
3 26. המערערת טענה בסיכומיה כי עצם פנייתה אל פקיד השומה בבקשה לתיקון הדוחות, צריכה
4 לחייב את המשיב, לאור התחייבותו, לתקן את שומת העסקאות שהוציא. איני מקבל טענה זו.
5 המשמעות הברורה של התחייבותו של המשיב, הייתה כי אם פקיד השומה יאות לתקן את
6 הדוחות, יסכים לכך גם המשיב. שומת המשיב התבססה על דיווחי המערערת לפקיד השומה,
7 ולכן אם דיווחים אל יוכרו כמוטעים, התחייב המשיב כי יתקן את שומתו (כך לדוגמה הבהיר
8 המשיב בדיון שנערך ביום 10.6.2018). ברור היה מראש וכך גם מחייב השכל הישר, כי הסכמה
9 זו מותנת בכך שבקשת התיקון תתקבל וכי לא די בעצם הפנייה אל פקיד השומה כדי לחייב את
10 המשיב לתקן את השומות.
11 כמו כן, טענתה של גב' מורביצקי, מנהלת המערערת, כי לא הבינה את משמעות החתימה על
12 הסכם הפשרה עם פקיד השומה, דינה להידחות. המערערת הייתה מיוצגת בהליכים אלה על-
13 ידי אנשי מקצוע חדשים ששכרה לשם כך, המתמחים בדיני המס, וחזקה כי הם העמידו את
14 המערערת על משמעות הדברים. אין מקום לאפשר למערערת או לנישומים אחרים, לדבר בשני
15 קולות: קול אחד לרשות מס אחת וקול אחר לרשות מס אחרת. התנהלות מסוג זה אינה ראויה,
16 והיא אף גוררת אחריה עלויות אכיפה גבוהות מהראוי, בהן נושא ציבור משלמי המס. עניין זה
17 יילקח במידת מה בחשבון, בעת קביעת הוצאות ההליך הנוכחי.
18 27. לצד דחיית החלק הארי של הערעור, מוצא אני לקבל טענה אחת שהעלתה המערערת. בעת
19 שנחקרו אנשי המקצוע על דוכן העדים, התעורר הספק האם בעת שזקפו לה הכנסות בגין חוסר
20 ההתאמות שמצאו בספריה, חילצו מנתונים אלה את רכיב המע"מ.
21 להמחשת הטענה אציין כי אם לדוגמה קיבלה המערערת תשלום בסך מיליון ₪ עבור עסקאות
22 עליהן לא דיווחה, הרי שתשלום זה כולל בתוכו כבר את רכיב המע"מ ולכן בעת שזוקפים אותו
23 כהכנסה יש לכאורה לנטרל רכיב זה.
24 כאשר נשאל רואה החשבון בעת חקירתו, האם רכיב המע"מ נוטרל על-ידו, השיב בשלילה (עמ'
25 48 לפרוטוקול ש' 9-18). בהגינתו הודה נציג המשיב ומי שהעיד מטעמו, מר אוסמו, כי הוא
26 סבור כי נפלה טעות בכך שלא חולץ רכיב המע"מ משומת המשיב (עמ' 210 לפרוטוקול ש' 25-
27 21 ויותר מכך בעמ' 211 ש' 17-21).
28 לאור האמור אני קובע כי יש לבצע חילוף של רכיב מע"מ ולהפחיתו משומת העסקאות. הסך
29 שיש להפחתו משומת העסקאות, כפי שפורט בסעיפים 86-87 לסיכומי המערערת, הוא
30 69,498 ₪ (תוך חלוקת סכום זה בין השנים, כמפורט שם).
31 למען הזהירות ובהינתן האפשרות כי תתעוררנה בעתיד מחלוקות בין גורמים שונים הקשורים
32 לערעור זה, אציין כי קביעתי כי יש לחלץ את רכיב המע"מ ולהפחיתו משומת העסקאות נובעת
33 בעיקר מהודאתו של נציג המשיב ומתוך רצון שלא להחמיר עם המערערת נוכח הודאה זו (מה
34 גם שהמשיב בחר שלא להתייחס לעניין זה בסיכומיו באופן המתבקש). לצורך ערעור זה, די

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

1 בהודאה (הגונה) זו כדי להצדיק את הפחתת השומה, אף אם השאלה העובדתית האם נוטרל
2 רכיב המע"מ אם לאו, לא הוכחה במלואה.

פסילת הספרים והטלת הקנס

5 28. המערערת ערערה על פסילת ספריה, כמו גם על קנסות בגין פסילת הספרים ובגין אי הצהרה
6 במועד. איני מוצא ממש בערעורים אלה.

7 29. המערערת מצביעה על פגם שנפל בחשבונית זיכוי שהוציאה וכן על חשבונית בודדת שלא נרשמה
8 בטעות בספריה, כעילות בגינן פסל המשיב את ספריה, והיא טוענת כי פגמים אלה אינם
9 מהותיים. בטיעון זה יש מן ההיתממות, שכן עניינים אלה הם קצה הקרחון שהתגלה בדיווחי
10 המערערת ובספריה. המערערת עצמה הודתה בכך שלא דיווחה על עסקאות בסך העולה על
11 מיליון ₪ ומשנדחה ערעורה במסגרתו ביקשה להתנער מדיווחיה לפקיד השומה, באנו למסקנה
12 כי סך העסקאות עליהן לא דיווחה המערערת גבוה הרבה יותר והוא עומד על כ-3 מיליון ₪. אין
13 המדובר אפוא בחשבונית בודדת שהדיווח עליה נשמט מספריה, אלא באי דיווח חמור על
14 עסקאות בהיקף משמעותי כמו גם בספרים שלא הוצגו למשיב (העד מטעם המשיב, מר אוסמו,
15 השיב על כך באריכות בחקירתו, ראו: עמ' 211 – 216 לפרוטוקול).

16 צדק אפוא המשיב עת פסל את ספרי המערערת, כמו גם בהחלטתו להטיל עליה קנס בגין פסילת
17 הספרים וקנס בגין אי הצהרה במועד. דין טענות המערערת בעניין זה להידחות.

סוף דבר

20 30. הערעור נדחה ברובו המכריע. למעט עניין חילוץ רכיב המע"מ והפחתתו משומת העסקאות
21 (כאמור לעיל בסעיף 26), הערעור נדחה.

22 31. המערערת תישא בהוצאות המשיב בסך של 30,000 ₪. סכום זה ישולם למשיב תוך 30 ימים,
23 שאם לא כן יתווספו לו הפרשי הצמדה וריבית מהיום.

25 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

27 ניתן היום, ד' טבת תש"פ, 01 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

אבי גורמן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

01 ינואר 2020

ע"מ 17-05-21475 צ.י.א הסעות ומאפה בע"מ נ' רשות המיסים

- 1
- 2
- 3

איסור פרסום